

ся на лице-то му. Что значи това, старче? запытавъ царь-тъ, това е, отговори святецъ-тъ, страшный съдъ дѣто ищенскій Богъ нашъ въ послѣдны-ты дни на свѣта като слѣзе на земљѣ-тѣ съ голѣмѣ славѣ, ще сѫди живы и мъртвы и ще въздѣде всякому спорѣдъ дѣла-та достойно-то възмѣздіе. Это тукъ отъ лѣва странъ съ сичкы-ти грѣши, кои-то ще горятъ и ще ся мѫчагъ вѣчно въ тѣхъ пламенихъ пещъ, а отъ дѣсно съ сичкы-ти прѣвѣдни, кои-то ще ся радватъ и веселятъ вѣчно у тѣхъ прѣкрасни градинѣ. Блазе нинъ, повтори царь-тъ, на опыя кои-то ще ся намѣрятъ отъ дѣсно! На тая думы отгорѣ неизѣйно първа та христіанска искра за Бѣлгари-ты ся съзиждава въ Борисово-то сърдце, и спрѣдѣлява първата спасителна тѣчка за цѧль Бѣлгирскій народъ. Тогава царь-тъ познавъ Христовѣ-тѣ истиинѣ, отвраща-си лице-то отъ поганство-то и решава да пріемне кръщеніе.

Една нощъ, додѣто ясный мѣсяцъ грѣсите, надъ великолѣпни-ты Прѣславски дворове, и додѣто нощна-та тишинѣ утаяваніе грѣхъ Прѣславъ, Борисъ ся предава отъ все-сърдце и Богу Іисуса Христа, и св. Мѣтодій, като прѣвъ побѣдитель на Бѣлгарско-то лъжно Божество, приготвя ся съ чистосердечни и Богоугодни иѣлитви, чрѣзъ кои-то призовави Божиѣ благодати и милость и извѣршивъ надъ главѣ-тѣ на Бѣлгарски Господарь свято-то тайство на кръщеніе-то, кое то съдѣль иѣколько времѧ разда-ся по сичкѣ тогашнѣ Бѣлгирскѣ държави: